

ปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ศึกษากรณี ผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญา

The problematic of the Compensation of Civil Cases relating to criminal case Study Case of Joint Civil liability between Offender and Minor Offender

สุเมธ สุภัทรจำเนียร¹, สิริมา บุรณกุล², กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์³ และพัชราภา ดินดำ⁴

¹คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี โทรศัพท์ 081-8113735 e-mail: sumate.supat@gmail.com

²คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชธานี โทรศัพท์ 081-8776267

³คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี โทรศัพท์ 081-9673873

⁴คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี โทรศัพท์ 092-6426399

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอากับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้กระทำความผิดในคดีอาญา ศึกษาเฉพาะกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์ โดยวิธีวิจัยเอกสารกฎหมายจากตัวบทกฎหมาย ตำรากฎหมาย และสัมภาษณ์บุคคลที่มีอาชีพกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบหลักกฎหมาย, หลักเกณฑ์การดำเนินคดี โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในส่วนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญา

ผลการศึกษาพบว่า ความเสียหายทางแพ่งอันมีมูลเหตุมาจากการกระทำความผิดทางอาญานั้น ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดทางแพ่งอย่างหนึ่งและเป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเข้ามาในคดีอาญาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่กฎหมายข้างต้นกำหนดให้ผู้เสียหายเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดโดยตรงเท่านั้น ไม่สามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอาบุคคลที่ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำความผิดอาญาได้ ซึ่งในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 429 กำหนดให้บิดามารดาต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของผู้เยาว์ด้วย ทำให้การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับบิดามารดาของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้เยาว์ไม่สามารถเรียกร้องเข้าไปในคดีอาญาได้ ทำให้ผู้เสียหายจะต้องแยกฟ้องเป็นคดีแพ่งอีกคดีหนึ่ง ก่อให้เกิดภาระและค่าใช้จ่ายต่างๆแก่คู่ความ พยาน ศาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินคดีในเรื่องเดียวกันสองครั้ง

คำสำคัญ: ค่าสินไหมทดแทน, คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา, ผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์

Abstract

This study is objective is to study a problem on indemnity of compensation of civil cases relating to criminal case studying focusing on minor case offenders. The study undertakes by researching legal documents including, legislation, textbook, decisions of the president of appeal court, interviewing legal professionals to understand legal principle, criteria on litigation and analyzing documents. We did this in order to propose approaches of law reforming in regards to civil claims in connection with an Offence between offenders. The study focuses minor case offenders.

The study found that civil claims by criminal offence is considered as one kind of civil tort and as civil claim in connection with an offence. Injured people are entitled to claim indemnity along with criminal procedures according to Criminal Procedure Code. The legislation specifies that injured people shall claim for indemnity directly from the offender. However, in the case of an offender is a minor the Civil and Commercial Code specifies that parents shall be liable for the tort of the minor and share joint liability. As a result, claiming indemnity from parents shall be filed separately as another case. This would cause more burden and cost to parties, witnesses and court related personnel involved and duplicate actions on the same case.

Keywords: Compensation, Civil Cases relating to criminal case , joint liability with minor

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระทำความผิดอาญาที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางแพ่ง ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิที่จะดำเนินคดีอาญาเพื่อนำผู้กระทำความผิดมารับโทษทางอาญา และมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งด้วยอีกทางหนึ่ง อาทิเช่น กรณีที่ผู้กระทำความผิดขับรถโดยประมาททำให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส ผู้เสียหายก็มีสิทธิที่จะดำเนินคดีอาญาขอหาประมาททำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสและความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก และมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งเป็นเงินจากการกระทำละเมิดของผู้ขับรถโดยประมาทด้วยอีกทางหนึ่ง ซึ่งการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนข้างต้นนั้น ผู้เสียหายสามารถที่จะเลือกใช้สิทธิในการดำเนินคดีแพ่งได้สองทาง คือ 1. แยกฟ้องเป็นคดีแพ่งข้อหาละเมิดเป็นอีกคดีหนึ่ง หรือ 2. เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเข้ามาในคดีอาญาในรูปแบบของคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งในกรณีที่ผู้เสียหายเริ่มดำเนินคดีอาญาจากการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีให้ผู้เสียหายนั้น ถ้าเป็นคดีที่ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเข้ามาในคดีอาญาโดยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1

แต่อย่างไรก็ตาม การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งเข้ามาในคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น จะสามารถเรียกได้แต่เฉพาะตัวผู้กระทำความผิดอาญานั้น ไม่สามารถเรียกเอากับผู้ที่ต้องร่วมรับผิดชอบในผลของการละเมิดด้วยได้ ซึ่งในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เยาว์ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 429 กำหนดให้บิดามารดาต้องร่วมรับผิดชอบในการละเมิดของผู้เยาว์ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ดังนั้น ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดอาญาเป็นผู้เยาว์ หากผู้เสียหายจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งเข้ามาในคดีอาญาก็จะเรียกได้แต่เฉพาะตัวผู้เยาว์เท่านั้น ไม่สามารถเรียกร้องเอาต่อบิดามารดาของผู้เยาว์ได้ หากประสงค์จะเรียกร้องเอาต่อบิดามารดาของผู้เยาว์ก็ต้องไปฟ้องเป็นคดีแพ่งให้บิดามารดาต้องร่วมรับผิดชอบในผลของการกระทำละเมิดของผู้เยาว์เป็นอีกคดีหนึ่ง หรือเลือกที่จะไม่เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งกับผู้เยาว์ในคดีอาญา โดยมาใช้สิทธิในการฟ้องผู้เยาว์และบิดามารดาเป็นคดีแพ่งฐานละเมิดอีกคดีหนึ่งต่างหากจากคดีอาญา ซึ่งไม่ว่าจะเลือกทางใดก็ก่อให้เกิดภาระและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แก่คู่ความ พยาน ศาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินคดีในเรื่องเดียวกันสองครั้ง

จากที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่ากรณีที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญายังไม่เปิดช่องให้ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอา กับบิดามารดาซึ่งต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำ ความผิดอาญา ซึ่งเป็นผู้เยาว์และถือว่าเป็นผู้กระทำละเมิดทางแพ่งด้วยนั้น ทำให้ผู้เสียหายจะต้องไปดำเนินคดีแพ่งเป็นอีกคดีหนึ่ง ทั้งที่มูลเหตุแห่งคดีเป็นข้อเท็จจริงเดียวกัน จึงได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและจัดทำวิจัยนี้ขึ้น โดยวิจัยเอกสารกฎหมายจากตัวบทกฎหมาย ตำรากฎหมาย และสัมภาษณ์บุคคลที่มีอาชีพกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอา กับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำ ความผิดอาญา ศึกษาเฉพาะกรณีของผู้กระทำ ความผิดเป็นผู้เยาว์ และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอา กับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญา

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงความหมายของคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา และความรับผิดชอบของผู้กระทำ ความผิดทางอาญา หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอา กับผู้กระทำ ความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา และผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำ การละเมิดในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เยาว์

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอา กับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำ ความผิดในคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่ผู้กระทำ ความผิดเป็นผู้เยาว์

1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอา กับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญา

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 429 กำหนดให้บิดามารดาของผู้เยาว์จะต้องรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของผู้เยาว์ด้วย และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 และมาตรา 44/1 เป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาซึ่งได้รับความเสียหายทางแพ่งจากการทำความผิดด้วยนั้นสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอา กับผู้กระทำ ความผิดเข้ามาในคดีอาญาได้ โดยไม่ต้องไปแยกฟ้องเป็นคดีแพ่งฐานละเมิดเป็นอีกคดีหนึ่ง แต่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตราข้างต้น กำหนดให้เรียกค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งแต่เฉพาะผู้กระทำ ความผิดเท่านั้น ในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นผู้กระทำ ความผิดและก่อให้เกิดความเสียหายทางแพ่ง ผู้เสียหายไม่สามารถที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอา กับบิดามารดาของผู้เยาว์ซึ่งเป็นผู้ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของผู้เยาว์ได้ ทำให้ทางปฏิบัติผู้เสียหายจะต้องไปฟ้องบิดามารดาของผู้เยาว์เป็นอีกคดีหนึ่ง หรือเลือกที่จะไม่ใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยไปฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเป็นคดีละเมิดกับผู้เยาว์และบิดามารดาของผู้เยาว์เป็นอีกคดีหนึ่งต่างหาก ก่อให้เกิดภาระและค่าใช้จ่ายต่างๆแก่คู่ความ พยาน ศาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินคดีในเรื่องเดียวกันสองครั้ง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในส่วนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอา กับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิด ให้ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งเอา กับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาถึงความหมายของคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาและความรับผิดชอบของผู้กระทำ ความผิดทางอาญา หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอา กับผู้กระทำ ความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา ผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำ ละเมิดในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เยาว์ ตลอดจนปัญหาการเรียกร้องค่า

สินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอากับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้กระทำความผิดอาญาในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอากับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบถึงความหมายของคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาและความรับผิดชอบแพ่งของผู้กระทำความผิดทางอาญา หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับผู้กระทำความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา และผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้กระทำการละเมิดในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เยาว์

1.5.2 ทราบถึงปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอาจากผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้กระทำความผิดในคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์

1.5.3 เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอาจากผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญา

1.6 การทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาข้อกฎหมาย หลักเกณฑ์ทางกฎหมาย ตำรากฎหมายต่าง ๆ และสัมภาษณ์บุคคลที่มีอาชีพกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว พบว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบแพ่งของผู้กระทำความผิดทางอาญา หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับผู้กระทำความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา และผู้ต้องร่วมรับผิดชอบแพ่งกับผู้กระทำการละเมิดในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เยาว์ ดังนี้

1.6.1 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ก. การกระทำละเมิด

มาตรา 420 มีสาระสำคัญว่า “ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด ผู้นั้นกระทำการละเมิด ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับการกระทำนั้น”

ข. ผู้ร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำละเมิด

มาตรา 429 มีสาระสำคัญว่า “ผู้เยาว์ยังต้องรับผิดชอบในผลที่ตนได้กระทำละเมิด บิดามารดาของผู้เยาว์ย่อมต้องรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของผู้เยาว์ เว้นแต่จะจะได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่หน้าที่แล้ว”

ค. ผู้เยาว์

ผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมายถึง บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งการบรรลุนิติภาวะมีได้ 2 กรณี คือ อายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ หรือผู้เยาว์นั้นได้สมรสถูกต้องตามกฎหมาย

1.6.2 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ก. ความหมายของคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญา

คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญา หมายถึง คดีแพ่งที่มีมูลความรับผิดชอบจากการกระทำความผิดทางอาญา (คดีดี ณ นคร ,2537)(กุลล บุญยืน ,2539)

ข. หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอากับผู้กระทำความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา

มาตรา 40 มีสาระสำคัญว่า “การฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาจะฟ้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญา หรือต่อศาลที่มีอำนาจชำระคดีแพ่งก็ได้ การพิจารณาคดีแพ่งต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง”

มาตรา 44/1 มีสาระสำคัญว่า “คดีที่ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหม

ทดแทนดังกล่าวเข้ามาในคดีอาญาโดยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ โดยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ก่อนศาลเริ่มสืบพยานคดีอาญาและในกรณีที่ไม่มี การสืบพยานเช่น จำเลยให้การรับสารภาพในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ให้ยื่นก่อนศาล วินิจฉัยชี้ขาดคดี โดยคำร้องดังกล่าวถือเป็นคำฟ้องในส่วนแพ่งและจะมีคำขอประการอื่นที่มีใช้คำขอให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ได้”

1.6.3 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

หลักกฎหมายเรื่องการห้ามฟ้องซ้ำในคดีแพ่ง ปรากฏในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 มีสาระสำคัญว่า “คดีที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้คู่ความเดียวกันหรือ ร้องฟ้องกันอีก ในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน”

1.6.4 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

มาตรา 3 ได้นิยามความหมายของ “เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

มาตรา 26(3) ประกอบมาตรา 78 มีสาระสำคัญว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการบังคับ ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอม ให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติที่เสี่ยงต่อการกระทำ ความผิด หากฝ่าฝืนมีโทษทางอาญา”

2. วิธีดำเนินการวิจัย หรือวิธีการศึกษา

2.1 ศึกษาวิจัยจากเอกสารทางกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้กระทำความผิดทาง อาญา หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอาจากผู้กระทำความผิดทางอาญา บุคคลที่ต้องรับผิดชอบกับผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้เยาว์ ทั้งตัวบทกฎหมาย ได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 หนังสือภาษาไทย บทความ และข้อมูลจากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต และสัมภาษณ์บุคคลที่มีอาชีพกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทนายความ 2 ท่าน เพื่อทราบถึงความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้กระทำความผิดทางอาญา หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอาจากผู้กระทำความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา และผู้ต้องร่วมรับ รับผิดชอบกับผู้กระทำการละเมิดในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เยาว์ ตลอดจนปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหม ทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอาจากผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำความผิดอาญาในกรณีที่ ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในส่วนการเรียกร้อง ค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญาเอาจากผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิด อาญา

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

จากการศึกษาและวิจัย พบว่า

3.1 ความหมายของคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาและความรับผิดชอบของผู้กระทำความผิด อาญา

คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา หมายถึง คดีแพ่งที่มีมูลความรับผิดชอบจากการกระทำความผิดทางอาญา (คณิต ณ นคร ,2537, กุศล บุญยืน ,2539) และการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 เป็นกรณีที่ผู้กระทำได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ซึ่งตัว

ผู้กระทำละเมิดจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับการกระทำนั้น ซึ่งเมื่อพิจารณารวมกันแล้วจะพบว่าการกระทำมีความผิดอาญาที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางแพ่งนั้น ถือว่าผู้กระทำผิดอาญาได้กระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 ด้วย และเป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญาด้วย ดังนั้นผู้กระทำผิดอาญาจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งให้กับผู้เสียหายในคดีอาญาด้วย

3.2 หลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอาจากผู้กระทำผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญา

การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอาจากผู้กระทำผิดอาญานั้น ผู้เสียหายสามารถเลือกใช้สิทธิได้สองวิธี คือ 1. ฟ้องเป็นคดีแพ่งฐานละเมิดเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอาจากผู้กระทำผิดอาญาเป็นอีกคดีหนึ่งต่างหากจากคดีอาญา หรือ 2. เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเข้าไปในคดีอาญาโดยอาศัยบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในเรื่องคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งแบ่งเป็นกรณีได้ดังนี้

3.2.1 กรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง ผู้เสียหายสามารถฟ้องคดีส่วนแพ่งเข้ามาในคดีอาญาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 โดยบรรยายเนื้อหาในคำฟ้องคดีอาญา และมีคำขอส่วนแพ่ง เช่น เรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ระบุเข้ามาในคำขอท้ายฟ้องอาญา ซึ่งในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาด้วยตนเองและมีคำขอส่วนแพ่งเรียกร้องมาด้วยนั้น ผู้เสียหายจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลส่วนแพ่งตามทฤษฎีที่เรียกร้องด้วย (พัชรินทร์ ฤไชย, 2562, สัมภาษณ์)

3.2.2 กรณีที่ผู้เสียหายดำเนินคดีโดยการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการฟ้องแทนผู้เสียหาย ถ้าเป็นคดีที่ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเข้ามาในคดีอาญาโดยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ผู้กระทำผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ ก่อนศาลเริ่มสืบพยานคดีอาญา และในกรณีที่ไม่มี การสืบพยานเช่น จำเลยให้การรับสารภาพในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ให้ยื่นก่อนศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดี โดยคำร้องดังกล่าวถือเป็นคำฟ้องในส่วนแพ่งและจะมีคำขอประการอื่นที่มีใช้คำขอให้ผู้กระทำผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ได้ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 ซึ่งในกรณีที่ผู้เสียหายเลือกดำเนินคดีอาญาวินิจฉัย ผู้เสียหายไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลส่วนที่เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้น(พัชรินทร์ ฤไชย, 2562, สัมภาษณ์)

3.3 ผู้ต้องร่วมรับผิดชอบทางแพ่งกับผู้กระทำละเมิดซึ่งเป็นผู้เยาว์

ในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นผู้กระทำละเมิด ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 429 กำหนดให้บิดามารดาของผู้เยาว์ต้องร่วมรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของผู้เยาว์ด้วย เว้นแต่จะได้รับความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ซึ่งผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมายถึง บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งการบรรลุนิติภาวะมีได้ 2 กรณี คือ อายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ หรือผู้เยาว์นั้นได้สมรสถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้น ในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดอายุไม่เกิน 20 ปี และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสได้กระทำความผิดอาญา บิดามารดาของผู้กระทำละเมิดจะต้องร่วมรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ถูกกระทำละเมิดด้วย

ส่วนบิดามารดาของผู้เยาว์จะต้องรับผิดชอบอาญาร่วมกับผู้เยาว์ด้วยหรือไม่ นั้น จากการศึกษาวิจัยพบว่า หากบิดามารดาได้กระทำการในลักษณะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดกับผู้เยาว์ คือเป็นตัวการผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 84 และ 86 ให้ผู้เยาว์กระทำความผิด ก็ย่อมจะมีความผิดร่วมกับผู้เยาว์ในทางอาญาอยู่แล้ว แต่หากบิดามารดาได้กระทำการในลักษณะบังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด ก็จะไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26(3) ประกอบมาตรา 78 ซึ่งเป็นความผิดเฉพาะตัวของบิดามารดา ซึ่งทั้งสองกรณีข้างต้นหากมีการฟ้องบิดามารดาเป็นจำเลยร่วมกับผู้เยาว์

การเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งเข้ามาในคดีอาญาที่สามารถเรียกเอาค่าพิติมารดาได้โดยตรง แต่หากไม่ได้ ความว่าพิติมารดามีส่วนร่วมในการกระทำความผิด หรือมิได้กระทำการอันมีลักษณะเป็นความผิดตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กแล้ว พิติมารดาของผู้เยาว์ก็ไม่มี ความผิดทางอาญา ส่วนจะต้องร่วมรับผิดชอบทางแพ่ง กับผู้เยาว์ด้วยหรือไม่ นั้น พิติมารดาก็ต้องพิสูจน์ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่หน้าที่แล้วหรือไม่

3.4 ปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเอาจากผู้ต้องร่วมรับผิดชอบทางแพ่งกับผู้กระทำความผิดอาญา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์

จากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 และมาตรา 44/1 พบว่า การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเข้ามาในคดีอาญาในรูปแบบของคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาเข้ามาใน คดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ผู้เสียหายจะสามารถเรียกได้แต่เฉพาะตัวผู้กระทำความผิดอาญาซึ่งเป็นผู้กระทำละเมิดโดยตรงเท่านั้นไม่สามารถเรียกเอาจากผู้ที่ต้องร่วมรับผิดชอบในผลของการ ละเมิดด้วยได้ ซึ่งในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เยาว์ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 429 กำหนดให้พิติมารดาต้องร่วมรับผิดชอบในการละเมิดของผู้เยาว์ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวัง ตามสมควรแล้ว ดังนั้น ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดอาญาเป็นผู้เยาว์ หากผู้เสียหายจะเรียกร้องค่าสินไหม ทดแทนทางแพ่งเข้ามาในคดีอาญาก็จะเรียกได้แต่เฉพาะตัวผู้เยาว์เท่านั้นไม่สามารถเรียกร้องเอาค่าพิติมารดา ของผู้เยาว์ได้ ทำให้ผู้เสียหายอาจจะไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายอย่างแท้จริง เพราะแม้ว่าศาลจะ พิพากษาให้ผู้กระทำความผิดซึ่งผู้เยาว์ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนแพ่ง แต่ตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพิพากษาให้ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นอาจจะไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือถูกบังคับคดียึด ทรัพย์สินชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ศาลพิพากษาได้ ซึ่งหากผู้เสียหายประสงค์จะเรียกร้องเอาค่าพิติมารดา ของผู้เยาว์ก็ต้องไปฟ้องเป็นคดีแพ่งให้พิติมารดาต้องร่วมรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในผลของการ กระทำความผิดของผู้เยาว์เป็นอีกคดีหนึ่ง หรือเลือกที่จะไม่เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งกับผู้เยาว์ใน คดีอาญาโดยมาใช้สิทธิในการฟ้องผู้เยาว์และพิติมารดาเป็นคดีแพ่งฐานละเมิดอีกคดีหนึ่งต่างหากจาก คดีอาญา ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง (พศิน โภคทรัพย์, 2563, สัมภาษณ์) ทำให้ผู้เสียหายจะต้องเสีย ค่าธรรมเนียมศาลในคดีแพ่งในกรณีที่มีการฟ้องคดีแพ่งดังกล่าวเข้ามาใหม่เป็นอีกคดีหนึ่ง เนื่องจากไม่ใช่การยื่น คำร้องขอให้บังคับให้ผู้กระทำความผิดอาญาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 44/1 ซึ่งผู้เสียหายไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลส่วนแพ่ง ซึ่งไม่ว่าจะเลือกทางใดก็ก่อให้เกิดภาระ และค่าใช้จ่ายต่างๆแก่คู่ความ พยาน ศาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินคดีในเรื่องเดียวกันสองครั้ง

ในกรณีที่มีการฟ้องพิติมารดาให้ร่วมรับผิดชอบทางแพ่งกับผู้เยาว์เป็นอีกคดีหนึ่งหลังจากที่มีการเรียกร้อง ค่าเสียหายทางแพ่งกับผู้เยาว์ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดไปแล้วนั้น มีประเด็นในพิจารณาเพิ่มเติมว่าจะเป็ นการฟ้องซ้ำอันจะทำให้ผู้เสียหายไม่มีสิทธิที่จะดำเนินคดีแพ่งกับพิติมารดาหรือไม่ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่นำมา ฟ้องร้องจะเป็นมูลเหตุเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้เยาว์ จากการศึกษาวิจัยพบว่าหลักการฟ้องซ้ำตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 นั้น จะต้องเป็นกรณีที่คดีเดิมและคดีที่ฟ้องร้องกันใหม่นั้น มีคู่ความเดียวกัน ประเด็นที่ฟ้องร้องเป็นประเด็นเดียวกัน และคดีเดิมศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น การที่ผู้เสียหายนำคดีมาฟ้องพิติมารดาของผู้เยาว์ให้รับผิดชอบในการละเมิดของผู้เยาว์นั้น ถือว่าคดีใหม่มี คู่ความใหม่ กล่าวคือ คดีเดิมเป็นคดีระหว่างผู้เสียหายกับผู้เยาว์ ส่วนคดีใหม่เป็นคดีระหว่างผู้เสียหายกับพิติ มารดา และประเด็นแห่งคดีก็เป็นคนละประเด็น กล่าวคือ คดีเดิมมีประเด็นว่าผู้เยาว์นั้นกระทำความผิดหรือไม่ ส่วนคดีใหม่มีประเด็นว่าพิติมารดาจะต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์หรือไม่ และพิติมารดาได้ใช้ความระมัดระวัง ตามสมควรแก่หน้าที่แล้วหรือไม่ ดังนั้น คดีแพ่งที่ฟ้องพิติมารดาให้รับผิดชอบในการกระทำความผิดของผู้เยาว์เข้ามา เป็นคดีใหม่นั้น จึงไม่เป็นการฟ้องซ้ำกับการดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญากับผู้เยาว์

จากการศึกษาวิจัยมาทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแม้ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะเปิดช่องให้ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งเข้ามาในคดีอาญาได้ แต่ก็สามารถเรียกได้ แต่เฉพาะผู้กระทำความผิดทางอาญาเท่านั้น มิได้ครอบคลุมไปถึงผู้ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของผู้กระทำความผิดทางอาญา ดังนั้น ในกรณีที่ผู้เยาว์กระทำความผิดอาญาและก่อให้เกิดความเสียหายทางแพ่ง ด้วยนั้น ผู้เสียหายจึงไม่สามารถเรียกให้บิดามารดาของผู้เยาว์เข้ามาร่วมรับผิดชอบในความเสียหายในคดีอาญาได้ ทำให้ผู้เสียหายต้องไปฟ้องเป็นอีกคดีหนึ่งต่างหากเพื่อให้บิดามารดาต้องร่วมรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนซึ่งเป็นการเพิ่มภาระและค่าใช้จ่ายให้กับผู้เสียหายดังที่ได้กล่าวข้างต้นไปแล้ว นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นอีกว่าการเรียกให้บิดามารดาเข้ามาในคดีอาญาดังนั้นก็จะเป็นผลทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เยาว์และบิดามารดา นำเงินมาบรรเทาความเสียหายให้กับผู้เสียหายก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา เพราะการบรรเทาความเสียหายในระหว่างคดีของผู้กระทำความผิดนั้น ใช้เป็นข้อพิจารณาในการกำหนดโทษทางอาญาในคำพิพากษาคดีด้วย อันจะทำให้ผู้เสียหายได้รับชดใช้ค่าเสียหายโดยเร็ว เนื่องจากหากมีการแยกฟ้องคดีแพ่งเรียกให้บิดามารดาต้องร่วมรับผิดชอบในการละเมิดของผู้เยาว์เป็นอีกคดีหนึ่งต่างหากแล้ว ก็ไม่แน่ว่าผู้เสียหายจะได้รับชดใช้ค่าเสียหายในช่วงเวลาใด หรือนานแค่ไหน และหากจะต้องดำเนินการบังคับคดียึดทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้ตามคำพิพากษาคดีแพ่งแล้ว ผู้เยาว์และบิดามารดาของผู้เยาว์จะมีทรัพย์สินเพียงพอที่จะบังคับคดีให้ชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือไม่ด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 และ มาตรา 44/1 เพื่อให้ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอา กับบิดามารดาของผู้เยาว์ซึ่งต้องร่วมรับผิดชอบในผลของการละเมิดของผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญาได้โดยไม่ต้องไปแยกฟ้องเป็นคดีแพ่งต่างหากเป็นอีกคดีหนึ่ง

4. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

4.1 บทสรุป

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีแพ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาญาในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นผู้กระทำความผิด คือ ผู้เสียหายจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำผิดได้เฉพาะแต่กับผู้เยาว์ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดและเป็นผู้กระทำละเมิดโดยตรงเท่านั้น ไม่สามารถเรียกร้องเอา กับบิดามารดาซึ่งต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของผู้เยาว์เข้ามาในคดีอาญาได้ ทำให้ผู้เสียหายอาจจะไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายอย่างแท้จริงเพราะแม้ว่าศาลจะพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดซึ่งผู้เยาว์ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนแพ่ง แต่ตัวผู้เยาว์นั้นอาจจะไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะชำระหนี้ตามคำพิพากษา หรือถูกบังคับคดียึดทรัพย์สินชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ศาลพิพากษาได้ ทำให้ผู้เสียหายต้องดำเนินคดีแพ่งเอา กับบิดามารดาของผู้เยาว์นั้นอีกครั้งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 429 หรือเลือกที่จะไม่เรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งเข้าไปในคดีอาญา แต่ฟ้องคดีแพ่งฐานละเมิดเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายเอา กับผู้เยาว์ และบิดามารดา ให้ร่วมกันรับผิดชอบในผลของการละเมิด ซึ่งไม่ว่าจะเลือกทางใดก็ก่อให้เกิดภาระและค่าใช้จ่ายต่างๆแก่คู่ความ พยาน ศาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินคดีในเรื่องเดียวกันสองครั้งตลอดจนทำให้ผู้ได้รับความเสียหายไม่ได้รับการเยียวยาโดยเร็วจากกระบวนการยุติธรรม

4.2 ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในมาตราดังต่อไปนี้ เพื่อให้ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเอา กับบิดามารดาของผู้เยาว์ซึ่งต้องร่วมรับผิดชอบในผลของการละเมิดของผู้เยาว์ซึ่งกระทำความผิดอาญาเข้ามาในคดีอาญาได้โดยไม่ต้องไปแยกฟ้องเป็นคดีแพ่งต่างหากเป็นอีกคดีหนึ่ง ดังนี้

4.2.1 ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา 40

“ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์ การฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญาตามวรรคแรก ให้ผู้เสียหายหรือโจทก์ในคดีอาญาสามารถฟ้องบิดามารดาของผู้เยาว์ให้ร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ชดใช้ค่าเสียหายได้”

4.2.2 ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา 44/1

“ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้เยาว์ ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องตามวรรคแรก ให้บิดามารดาของผู้เยาว์ให้ร่วมรับผิดชอบกับผู้เยาว์ชดใช้ค่าเสียหายก็ได้”

5. เอกสารอ้างอิง

กุศล บุญยืน. (2539). *คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา*. กรุงเทพฯ: นิติบรรณาการ.

คณิต ฒ นคร. (2537). *กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: นิติธรรม.

พัชรินทร์ ฤไชย. (2562). *ทนายความประจำบริษัท เอส.เอ มาสเตอร์ไมน์ ลอว์ กรุ๊ป จำกัด*. สัมภาษณ์เมื่อ 18 ธันวาคม 2562.

พศิน โภคทรัพย์. (2563). *ทนายความอิสระ*. สัมภาษณ์เมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2563.

ห้องสมุดกฎหมาย. (2563). *ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2563 จาก <http://www.krisdika.go.th>.

ห้องสมุดกฎหมาย. (2563). *ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2563 จาก <http://www.krisdika.go.th>.

ห้องสมุดกฎหมาย. (2563). *ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2563 จาก <http://www.krisdika.go.th>.

ห้องสมุดกฎหมาย. (2563). *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2563 จาก <http://www.krisdika.go.th>.